

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ,
НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА

Број: 610-00-00108/2022-07

Датум: 4.3.2022. године

Београд

Немањина 22-26

ма

ДРУШТВО ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ СРБИЈЕ
Проф. др Весна Ломпар, председник Друштва

11 000 БЕОГРАД
Филолошки факултет
Академски трг 3

Предмет: Иницијатива за увођење натпредметног статуса предмета Српски језик и књижевност у плановима наставе и учења за основно и средње образовање и васпитање.

Поводом иницијативе Друштва за српски језик и књижевност Србије за увођење натпредметног статуса предмета Српски језик и књижевност у планове наставе и учења за основно и средње образовања и васпитање, обавештавамо Вас следеће:

Министарство сматра разложним предлог Друштва да се анализирају актуелни планови наставе и учења за основно и средње образовање и васпитање и да се са становишта важеће законске регулативе, свестрано истраже могућности за побољшање статуса предмета Српски језик и књижевност. Наведеном *иницијативом* Друштво се придружило *Декларацији о неопходности повећања броја часова српског језика у основним и средњим школама* и *Декларацији о канону српске књижевности*, које су донете на интеркатедарским србистичким конференцијама, у чијем су раду учествовали представници свих релевантних научних и наставно-научних институција на територији Републике Србије и у региону, на којима се изучавају српски језик и књижевност.

У складу са устаљеним процедурама, прописаним важећом законском регулативом, Министарство је *Иницијативу* Друштва доставило на мишљење Заводу за унапређивање образовања и васпитања, Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања и Националном просветном савету Републике Србије. Поред давања стручног мишљења о поднетој иницијативи, Министарство је затражило од наведених институција и предлоге начина да се побољша актуелни статус предмета Српски језик и књижевност. Пошто добије наведена мишљења и предлоге, Министарство ће у оквиру својих надлежности предузети одговарајуће активности, које ће нужно морати да сачекају формирање новог сазива Народне скупштине и нове Владе Републике Србије, јер су то основни услови за евентуалне промене у законима који регулишу систем образовања и васпитања у Републици Србији.

Потребно и у овој прилици нагласити да је можда највећи изазов овог времена у коме живимо и планирамо будуће токове развоја система образовања и васпитања у нашој држави, управо то да се коначно у пуној мери препозна и прихвати истина да је наставник тај који има кључну улогу у остваривању основног стратешког циља, односно квалитетног образовања за све. Планови и програми наставе и учења јесу важни, али у остваривању њихових жељених домета, односно планираних исхода, пресудну улогу има наставник на свим нивоима образовања. Знања и умења наставника несумњиво су темељ квалитетног образовања и васпитања и представљају велики интелектуални потенцијал земље. Због тога сматрамо да је кључни изазов у овом времену у први план поставити задатак да се успостави успешнији систем развоја наставног кадра, што подразумева да се иницијално образовање, стручно усавршавање и напредовање у професији наставника у што потпунијој мери усклади са великим обавезама, одговорношћу и значајем који ова професија има за целокупни развој друштва.

Кључна улога у развоју и подизању квалитета система васпитања и образовања, што значи и у укупном развоју земље, припада иницијалном образовању и стручном усавршавању свих запослених у систему образовања и васпитања, те је у овом времену, ради општег добра, потребно пронаћи успешније начине од досадашњих да се тим изазовима што целовитије и поузданије одговори. То значи да ће бити потребно још прецизније дефинисање и уређивање професионалних услова за рад у образовном систему, даље развијање неопходних стандарда знања и вештина, успешније повезивање иницијалног образовања и стручног усавршавања наставника, а посебну пажњу неопходно је посветити побољшању укупног друштвеног статуса наставног кадра.

Сматрамо, дакле, да је и у овој прилици битно да се нагласи, да само повећање недељног фонда часова српског/матерњег језика неће значити аутоматски и квалитетнију наставу и омогућити боље резултате у свестраном функционалном описмењавању ученика у основном и средњем образовању. Потребно је да високошколске институције обезбеде квалитетно методичко оспособљавање наставника да функционално и зналачки поступају приликом преношења знања и развијања умећа ученика, као и да им омогуће да после завршених студија, систематски и континуирано похађају обуке којима ће стечена знања и умења даље развијати и усавршавати. У остваривању таквих задатака, велику помоћ високошколским институцијама, посебно у обједињавању и уједначавању квалитета обука намењених наставницима, може пружити управо Друштво за српски језик и књижевност Србије, што је Друштво у одређеној мери већ и радило током протеклих деценија. Постоје, међутим, области на које може проширити своје деловање и тако повећати своје доприносе. То су, на пример, обуке за наставнике који остварују образовно-васпитни рад на српском језику у иностранству, као и за наставнике који остварују програме српског језика као нематерњег – јер су и то веома значајна поља на којима се треба борити за српски језик и његов статус у образовном систему наше државе.

Захваљујемо се на сарадњи и очекујемо да она у предстојећем времену буде још плодноснија и свеобухватнија.

**ПРВИ ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ
И МИНИСТАР**

Бранко Ружић